

**PHẬT THUYẾT KINH
THẬP THIÊN NGHIỆP ĐẠO
Hán dịch: Ngài Tam Tạng Pháp Sư
Thật Xoa Nan Đà, Đời Đường**

Tôi nghe như vậy!

Một thời, Đức Phật ngự ở cung điện của Long Vương Ta Kiệt La, cùng với Chúng Đại Tỳ Kheo tám ngàn vị và ba vạn hai ngàn Đại Bồ Tát đều vân tập đến đông đủ.

Bấy giờ, Đức Thế Tôn bảo Long Vương: Vì tâm tưởng của tất cả chúng sinh sai khác nên tạo nghiệp cũng khác nhau. Do đây, cho nên có sự lưu chuyển trong các đường.

Này Long Vương!

Ông có thấy các thứ hình sắc chủng loại đều khác nhau ở trong hội này và trong biển cả chằng?

Tất cả như vậy đều do tâm tạo ra nghiệp của thân, nghiệp của miệng, nghiệp của ý hoặc thiện hoặc ác mà thành.

Nhưng tâm thì không có hình sắc, chẳng có thể nhận thấy được, chỉ là hư vọng, do các pháp tập hợp lại mà phát sinh, hoàn toàn không có chủ thể, không có ngã và ngã sở đều tùy theo nghiệp nên hiện ra khác nhau, nhưng thật sự trong đó không có chủ thể tạo tác.

Do vậy, tất cả các pháp đều chẳng thể nghĩ bàn, tự tánh như huyễn. Bạc Trí giả biết như vậy phải nên tu tập nghiệp lành. Do đây, nên sinh ra năm uẩn, mười hai xứ, mười tám giới,

thấy đều đẹp đẽ, người nhìn không nhàm chán.

Này Long Vương!

Ông hãy nhìn sắc thân của Như Lai. Thân này do trăm ngàn ức phước đức sinh ra. Các tướng trang nghiêm, ánh sáng chiếu rọi rõ che khắp các đại chúng.

Dù cho vô lượng ức ánh sáng của Trời Tự Tại và Phạm Vương cũng chẳng hiện rõ ra được. Người nào chiêm ngưỡng thân ấy của Như Lai cũng đều chói mắt.

Ông lại nhìn hình sắc vi diệu trang nghiêm thanh tịnh của các Đại Bồ Tát này. Tất cả đều do phước đức tu tập nghiệp thiện mà sinh ra. Lại nữa, các hàng Thiên, Long Bát Bộ, có oai lực lớn cũng do phước đức nghiệp lành sinh ra. Nay có các hình sắc xấu xí, hoặc lớn hoặc nhỏ của các chúng sinh trong biển cả đều do đủ loại tư tưởng của tự tâm, thân miệng ý tạo ra các nghiệp bất thiện.

Vì thế, nên tùy theo nghiệp mà đều tự nhận lấy kết quả. Nay ông phải nên tu học như vậy,

cũng làm cho chúng sinh thấu tỏ nguyên lý nhân quả, cùng nhau tu tập nghiệp thiện.

Đối với điều ấy, ông nên chánh kiến bất động, chớ để rơi vào nẻo đoạn kiến hay thường kiến. Đối với các ruộng phước nên hoan hỷ cúng dường. Do vậy, các ông cũng được người và Trời tôn kính, cúng dường.

Này Long Vương!

Ông nên biết Bồ Tát có một pháp để có thể cắt đứt sự khổ trong tất cả các đường ác.

Pháp ấy là gì?

Nghĩa là suốt ngày đêm thường nhớ nghĩ, tư duy quán xét pháp lành, làm cho các pháp lành tăng lên trong mỗi ý nghĩ, chẳng cho chút nghiệp ác nào xen vào.

Đây có thể làm cho các ác dứt hẳn, pháp thiện tròn đầy, thường được gần gũi Chư Phật, Bồ Tát cùng các Thánh Chúng khác.

Gọi là pháp lành ấy tức các hàng Trời, người, Bồ Tát, Thanh Văn, Bồ Đề Độc Giác, Bồ Đề Phật Đà. Tất cả đều nương nơi pháp này làm căn bản mà được thành tựu, cho nên gọi là

pháp lành. Pháp này chính là mười nghiệp thiện.

Những gì là mười nghiệp thiện?

Đó là hoàn toàn xa lìa sát sinh, trộm cắp, tà hạnh, nói dối, nói hai chiều, nói lời thô ác, nói lời thù dật, tham lam, sân hận và ngu si.

Này Long Vương!

Nếu xa lìa sát sinh thì liền được thành tựu mười pháp xa lìa phiền não.

Những gì là mười pháp?

Một là, đối với các chúng sinh ban cho sự không sợ hãi.

Hai là, thường khởi tâm từ rộng lớn đối với chúng sinh.

Ba là, dứt hẳn tập khí giận dữ.

Bốn là, thân thể thường không bệnh tật.

Năm là, mạng sống lâu dài.

Sáu là, thường được loài phi nhân bảo vệ.

Bảy là, thường không có mộng ác, ngủ hay thức đều yên vui.

Tám là, diệt trừ thù oán trói buộc, các thù oán tự giải tỏa.

Chín là, không sợ hãi về đường ác.

Mười là, khi chết được sinh lên Cõi Trời.

Đó là mười pháp.

Nếu đem hồi hướng lên quả vị Bồ Đề vô thượng thì sau khi thành Phật, sẽ được mạng sống tự tại theo tâm của Phật.

Lại nữa, này Long Vương!

Nếu xa lìa trộm cắp thì được mười pháp đáng tin cậy.

Những gì là mười pháp?

Một là, tài sản dồi dào, Vua, giặc, nước, lửa, con hư, không thể hủy hoại.

Hai là, nhiều người thương mến.

Ba là, không ai lừa gạt.

Bốn là, mười phương tán thán.

Năm là, không lo sợ tổn hại.

Sáu là, tiếng tốt lan khắp.

Bảy là, ở trong chúng không khiếp sợ.

Tám là, của cải, mạng sống, sắc đẹp, sức khỏe yên vui, đầy đủ biện tài không khiếm khuyết.

Chín là, thường mang tâm bồ thí.
Mười là, khi chết được sinh lên Cõi Trời.
Đây là mười pháp.
Nếu đem hồi hướng lên quả vị Bồ Đề vô
thượng thì sau khi thành Phật tất chúng được
Bồ Đề rộng lớn thanh tịnh.
Lại nữa, này Long Vương!
Nếu xa lìa tà dâm thì đạt bốn loại pháp được
người trí khen ngợi.
Những gì là bốn pháp?
Một là, các căn điều hòa.

Hai là, dứt hẳn sự loạn động.

Ba là, được thế gian khen ngợi.

Bốn là, vợ không thể bị xâm phạm.

Đó là bốn pháp.

Nếu có thể đem hôi hương lên quả vị Bồ
Đề vô thượng thì sau khi thành Phật sẽ được
tướng trượng phu, tạng bí mật của Phật.

Lại nữa, này Long Vương!

Nếu xa lìa lời nói dối thì liền đạt tám loại
pháp được Chư Thiên khen ngợi.

Những gì là tám pháp?

Một là, miệng thường sạch sẽ với mùi thơm của hoa sen xanh.

Hai là, được người đời tin phục.

Ba là, lời nói ra luôn có chứng cứ, được hàng Trời, người kính mến.

Bốn là, thường đem lời ái ngữ an ủi mọi người.

Năm là, được tâm an vui thù thắng, ba nghiệp thanh tịnh.

Sáu là, lời nói không làm lỗi, tâm thường vui vẻ.

Bảy là, nói năng trang trọng, hàng Trời,
người phụng hành.

Tám là, trí tuệ thù thắng không ai chế ngự
được.

Đây là tám pháp.

Nếu đem hồi hướng lên quả vị Bồ Đề vô
thượng thì sau khi thành Phật, sẽ được lời nói
chân thật của Như Lai.

Lại nữa, này Long Vương!

Nếu xa lìa lời nói hai chiều thì liền được năm
loại pháp chẳng thể hư hoại.

Những gì là năm pháp?

Một là, được thân bất hoại vì không ai hại được.

Hai là, được quyền thuộc bất hoại vì không ai phá được.

Ba là, được tín tâm bất hoại vì thuận theo nghiệp đã có.

Bốn là, được pháp hạnh bất hoại vì sự tu tập kiên cố.

Năm là, được thiện tri thức bất hoại vì không hề lừa dối.

Đây là năm pháp.

Nếu có thể đem hôi hương lên quả vị Bồ Đề vô thượng thì sau khi thành Phật, được quyền thuộc chân chánh, các ma, ngoại đạo chẳng thể phá hoại.

Lại nữa, này Long Vương!

Nếu xa lìa lời nói thô ác thì liền thành tựu được tám việc làm trong sáng.

Những gì là tám việc?

Một là, nói năng luôn chừng mực.

Hai là, nói ra đều lợi ích.

Ba là, nói điều chắc chắn hợp lý.

Bốn là, nói lời hay.

Năm là, nói ra người khéo có thể tiếp nhận được.

Sáu là, lời nói luôn được tin theo.

Bảy là, lời nói không ai có thể chê trách.

Tám là, nói ra người rất ưa thích.

Đây là tám việc.

Nếu có thể đem hồi hương lên quả vị Bồ Đề vô thượng thì sau khi thành Phật, sẽ được tướng của tiếng Phạm Âm nơi Như Lai.

Lại nữa, này Long Vương!

Nếu xa lìa lời nói thêu dệt thì liền thành tựu được ba pháp chắc chắn.

Những gì là ba pháp?

Một là, chắc chắn được bậc trí thương mến.

Hai là, chắc chắn có thể dùng trí tuệ giải đáp mọi câu hỏi đúng sự thật.

Ba là, chắc chắn có được oai đức hơn hết, không hư dối đối với hàng Trời, người.

Đây là ba pháp.

Nếu có thể đem hồi hương lên quả vị Bồ Đề vô thượng thì sau khi thành Phật, sẽ đạt các chỗ được thọ ký của Như Lai luôn đích thật. Lại nữa, này Long Vương!

Nếu xa lìa tham lam thì thành tựu được năm pháp tự tại.

Những gì là năm?

Một là, ba nghiệp tự tại vì các căn đầy đủ.

Hai là, của cải tự tại vì những kẻ oán tặc không thể chiếm đoạt.

Ba là, phước đức tự tại vì tùy theo ý muốn của mình mọi của cải đều có đầy đủ.

Bốn là, ngôi Vua tự tại vì những vật quý lạ đều được phụng hiến.

Năm là, của cải có được hơn cả năm lần mong ước vì do xưa kia đã không bỏn sẻn, ganh ghét.

Đây là năm pháp.

Nếu có thể đem hồi hướng lên quả vị Bồ Đề vô thượng thì sau khi thành Phật sẽ được ngôi

vị đặc biệt tôn quý trong Ba Cõi, mọi người
đều cung kính, cúng dường.

Lại nữa, này Long Vương!

Nếu xa lìa sân hận thì tâm liền đạt được tám
pháp vui vẻ.

Những gì là tám pháp?

Một là, tâm không bị phiền não tổn hại.

Hai là, tâm không giận dữ.

Ba là, không có tâm tranh chấp.

Bốn là, tâm nhu hòa, ngay thẳng.

Năm là, đạt được tâm từ của bậc Thánh.

Sáu là, tâm thường đem lại lợi ích, an vui cho chúng sinh.

Bảy là, thân tướng đẹp đẽ, trang nghiêm, mọi người đều tôn kính.

Tám là, vì từ hòa, nhẫn nhục nên sớm được sinh lên Cõi Trời Phạm Thiên.

Đây là tám pháp.

Nếu có thể hồi hướng đến quả vị Bồ Đề vô thượng thì sau khi thành Phật, sẽ được tâm vô ngại, người nhìn thấy không nhầm chán.

Lại nữa, này Long Vương!

Nếu xa lìa ngu si thì liền thành tựu được mười pháp công đức.

Những gì là mười pháp?

Một là, được tâm ý ưa thích chân thật, bạn bè cũng chân thật.

Hai là, tin tưởng sâu xa vào nhân quả, nên thà chết chứ không làm việc ác.

Ba là, chỉ Quy Y Phật, chẳng theo vị Trời nào khác.

Bốn là, tâm chánh kiến, ngay thẳng, dứt hẳn tất cả lười nghi về lý số tốt xấu.

Năm là, thường được sinh trong hàng Trời
Người chẳng còn rơi vào đường ác.

Sáu là, vô lượng phước đức và trí tuệ dần dần
tăng thêm.

Bảy là, hoàn toàn xa lìa nẻo tà, đi theo con
đường của bậc Thánh.

Tám là, không dấy khởi thân kiến, xả bỏ các
nghiệp ác.

Chín là, an trụ trong sự nhận biết không
chướng ngại.

Mười là, chẳng rơi vào các hoạn nạn.

Đây là mười pháp.

Nếu có thể đem hồi hướng đến quả vị Bồ Đề vô thượng, thì sau khi thành Phật sẽ sớm đạt được pháp của tất cả Phật, thành tựu thân thông tự tại.

Nếu Bồ Tát nào nương theo nghiệp thiện này thì trong lúc tu đạo, do có thể xa lìa sự sát sinh mà thực hành bố thí nên thường được của báu, giàu sang, không ai có thể chiếm đoạt được, sống lâu không chết yếu, chẳng bị tất cả kẻ oán thù làm tổn hại.

Do xa lìa việc trộm cướp mà thực hành bố thí, nên thường được của báu, giàu sang, không ai có thể chiếm đoạt được, có thể chứa nhóm đầy đủ Tạng Pháp của Chư Phật hơn hết không ai sánh bằng.

Do xa lìa việc làm tà dâm mà thực hành bố thí, nên thường được của báu, giàu sang, không ai có thể chiếm đoạt được, gia đình trinh thuận, mẹ và vợ con, không ai có thể nhìn ngắm họ bằng tâm dâm dục.

Do xa lìa lời nói dối trá mà thực hành bổ thí, nên thường được của báu, giàu sang, không ai có thể chiếm đoạt được, xa lìa các sự hủy báng, giữ gìn Chánh Pháp, làm gì cũng chắc chắn, đạt được kết quả giống như nguyện ước.

Vì xa lìa lời nói hai chiều ly gián mà thực hành bổ thí, nên thường được của báu, giàu sang, không ai có thể chiếm đoạt, quyền thuộc hòa thuận, cùng một chí hướng, thường vui vẻ không chống trái, tranh chấp.

Vì xa lìa lời nói thô ác mà thường thực hành
bồ thí nên thường được của báu, giàu sang,
không ai có thể chiếm đoạt, tất cả chúng hội
đều vui vẻ quy ngưỡng, nói ra điều gì cũng
được tin tưởng, tiếp nhận, không ai chống cự.
Do xa lìa lời nói thù dật mà thực hành bồ thí
nên thường được của báu, giàu sang, không
ai có thể chiếm đoạt, lời nói luôn không dối
gạt, mọi người đều kính trọng, tiếp nhận, có
thể dùng phương tiện khéo léo để dứt hẳn các
sự nghi ngờ lầm lạc.

Do xa lìa tâm tham lam mà thực hành bố thí nên thường được của báu, giàu sang, không ai có thể chiếm đoạt, có tất cả vật gì cũng đều đem bố thí, xả bỏ, có sự tin hiểu vững chắc, đầy đủ oai lực lớn.

Vì xa lìa tâm sân hận mà thực hành bố thí, nên thường được của báu, giàu sang, không ai có thể chiếm đoạt, sớm tự thành tựu tâm trí vô ngại, các căn trang nghiêm, đẹp đẽ, ai thấy cũng kính mến.

Vì xa lìa tâm ngu si tà kiến, điên đảo mà thực hành bố thí, nên thường có được của báu, giàu sang, không ai có thể chiếm đoạt, luôn được sinh vào trong nhà chánh kiến và chánh tín, gặp Phật, nghe Pháp, cúng dường Chúng Tăng, thường không quên tâm đại Bồ Đề. Đó là lúc tu đạo Bồ Tát, Đại Sĩ thực hành mười nghiệp thiện, bằng việc bố thí trang nghiêm mà được lợi ích lớn như vậy.

Này Long Vương!

Lấy phần cốt yếu mà nói, làm mười nghiệp thiện mà dùng giới để trang nghiêm thì có năng lực sinh khởi tất cả lợi ích chân thật trong Phật Pháp, đầy đủ nguyện rộng lớn.

Vì trang nghiêm bằng nhẫn nhục, nên được âm thanh viên mãn của Phật, đầy đủ các tướng tốt.

Vì trang nghiêm bằng tinh tấn nên có thể phá trừ ma oán, nhập vào Tạng Pháp của Phật.

Vì trang nghiêm bằng thiên định nên có thể sinh khởi niệm, huệ, hỷ thẹn và khinh an.

Vì trang nghiêm bằng trí tuệ nên có thể dứt hẳn tất cả vọng kiến phân biệt.

Vì trang nghiêm bằng tâm từ nên đối với các chúng sinh chẳng khởi phiền não, làm hại.

Vì trang nghiêm bằng tâm bi nên thương yêu các chúng sinh, thường chẳng nhàm chán xả bỏ.

Vì trang nghiêm bằng tâm hỷ nên thấy người tu tập nghiệp thiện tâm không ganh ghét.

Vì trang nghiêm bằng tâm xả nên đối với cảnh thuận hay nghịch tâm không yêu thích hoặc bực tức.

Vì trang nghiêm bằng Tứ Nhiếp Pháp nên luôn siêng năng giáo hóa tất cả chúng sinh.

Vì trang nghiêm bằng Tứ Niệm Xứ nên khéo có thể tu tập pháp quán Tứ Niệm Xứ.

Vì trang nghiêm bằng Tứ Chánh Cần nên đều có thể đoạn trừ tất cả pháp bất thiện, thành tựu tất cả pháp thiện.

Vì trang nghiêm bằng Tứ Thần Túc, nên thường làm cho thân tâm nhẹ nhàng, thư thái.

Vì trang nghiêm bằng Năm Căn, nên lòng tin vững chắc sâu xa, siêng năng chẳng biếng trễ, thường không mê mờ, vọng động, luôn tĩnh lặng, thuận hòa dứt các phiền não.

Vì trang nghiêm bằng Năm Lực, nên mọi thù địch đều diệt hết, không ai có thể phá hoại được.

Vì trang nghiêm bằng Bảy Giác Chi, nên thường khéo giác ngộ tất cả các pháp.

Vì trang nghiêm bằng Tám Thánh Đạo, nên đạt được trí tuệ chân chánh, luôn hiện ra ở trước.

Vì trang nghiêm bằng Pháp Chỉ, nên có năng lực trừ bỏ tất cả kết sử.

Vì trang nghiêm bằng Pháp Quán, nên có thể nhận biết tự tánh của các pháp đúng như thật.

Vì trang nghiêm bằng phương tiện, nên sớm thành tựu đầy đủ cái vui của hữu vi và cái vui của vô vi.

Này Long Vương, ông nên biết mười nghiệp thiện ấy hay khiến mười lục, bốn vô sở úy, mười tám pháp bất cộng và tất cả Pháp Phật đều được viên mãn. Vì thế, nên các ông phải nên siêng năng tu học.

Này Long Vương!

Ví như tất cả thành ấp, xóm làng đều nương nơi mặt đất mà được đứng vững. Tất cả cỏ thuốc, cây cối, rừng rậm cũng đều nương vào đất mà được sinh trưởng.

Mười nghiệp thiện này cũng như thế, là chỗ nương tựa vững chắc cho hàng Trời người. Tất cả hàng Thanh Văn, Bồ Đề Độc Giác, Hạnh Nguyên của các Bồ Tát và tất cả Pháp Phật cũng đều nương nơi mặt đất mười nghiệp thiện này mà được thành tựu.

Lúc Đức Phật giảng nói Kinh này xong, Long Vương Ta Kiệt La cùng các đại chúng bao gồm tất cả hàng Trời, Người, A Tu La... đều rất hoan hỷ, tin tưởng, lãnh thọ làm theo.
